

## Statistika Serbow.

Po tym zo je Richard Boeckh l. 1869 epochisku knihu „Der Deutschen Volkszahl und Sprachgebiet“ wudał, w kotrejž sobu wo wšěch narodnosćach, kiž mjez Němcami abo mjez kotrymiž Němcy sydla, po tajkim tež wo nas Serbach nadrobno jedna, je w poslednich 15 lětach so wjele wo Serbach, jich ličbje a woteběranju w němskich a njeněmskich nowinach a časopisach pisało. Wšě tute pozdžiše dlějšje a krótše, lěpše a hubjeńše nastawki zapjeraju so, štož ličbu Serbow hač do woneho lěta nastupuje, na pomjenowane Boeckhowe džěło, haj sam dra. Richarda Andree-a znaty a přewažený statistiki spis „Das Sprachgebiet der Lausitzer Wenden“, Prag 1873, kiž je njeprěměnjeny z nowa sobu wočišćany w jeho wobšěrnišej a wšudže znatej knižcy „Wendische Wanderstudien“, Stuttgart 1874.

Wot lěta 1861 so w Pruskej wjacy po narodnosćach při ludličenjach njeliči, a jeno hišće w saskich ludličerskich listnach praša so w poslednjej rubricy tež za tym, hač je štó Serb („Wende“). Hdyž je po tajkim tu za tych, kotřiž so po kóždym nowym ludličanju powołani čuja, wo ličbje Serbow a jich woteběranju pisać, přez officialne data z ludličanja dobyte wěsta mjeza stajena, so woni w nastupanju pruskich Serbow (Hornich a Delnich) na polo konjekturalneje statistiki podawaju, a město toho zo bychu sebi prócu, kiž wězo mała njeje, wzali a pak sami Serbowstwo přepučuju ličili pak wot swědomitych ludži sebi ličić dali, pušća tu swojej njemałej fantasiji wotežki, a resultat jich přepytowanjow je, zo wbozy Serbja, kotrychž z dźiwnej sobuželnosću mjenuja, jeni w nastupanju narodnosće „eine ethnographische Kuriosität“, druzy w nastupanju rěče „eine antiquarische Kuriosität“, hišće druzy „einen im Sterben liegenden, edlen Greis“ atd., z kóždym lětom z tysacami woteběraju a wuměraju; haj, w najnowišim času nam, z najmjeńša pruskim Serbam, hižo wjacy 50 lět časa k dowumrěću njewostaja, kaž za čas reformacije a pozdžišo, ale podobno wjesołym namrěwcam njedočakliwje